

ת"פ 34197/08/15 - מדינת ישראל נגד פרוספר אלביליה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 34197-08-15 מדינת ישראל נ' אלביליה

בפני כב' השופט אילן סלע

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים,

נגד

פרוספר אלביליה

ע"י ב"כ עו"ד עינב זכאי

המאשימה

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שהודה בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק.

לפי המתואר בכתב האישום, ביום 04.12.13 בשעה 20:30 או בסמוך לכך, פגש הנאשם את צוות הבילוש, שהגיע לרחוב הורקניה 8 לצורך ביצוע צו חיפוש, בכניסה לבניין. הוא אמר להם בכזב, כי הוא מתגורר במקום אחר. הנאשם עלה עם השוטרים לדירה ואלו ווידאו עם אמו כי הוא גר עמה. לפתע החל הנאשם לצעוק לאמו במרוקאית, וזו שינתה את תשובתה וטענה בכזב, כי הנאשם אינו מתגורר עמה. השוטרים מסרו לנאשם את צו חיפוש ונכנסו לחדרו.

במהלך החיפוש החל הנאשם לגעת בחפצים שונים בחדר שהיה חשד שהם גנובים. השוטר דוד כהן אצק את הנאשם בידיו מאחור מחשש שמא הוא יעלים ראיות. בעת שניגשו השוטרים לחפש בסלון, החל הנאשם להשתולל ולדחוף את הבלשים. השוטר דוד אחז אותו בידיו והצמידו לקיר. במקביל הנאשם נגח בחזהו של השוטר דוד ובעט בבלש אמיתי בן חיון בבטנו. השוטרים השתלטו על הנאשם והעבירו אותו לניידת משטרתית. בדרך לתחנת המשטרה, פנה הנאשם לשוטר דוד ואמר: "יש לך מזל שאני עם אזיקים, אם אתה גבר תוריד לי את האזיקים ובוא בחוץ פייר פייט אני יזיין אותך". השוטר דוד אמר לנאשם כי מדובר באיום על שוטר והנאשם המשיך: "אני לא רואה אותך ממטר, נתראה מחר".

במסגרת הסדר הטיעון הסכימה המאשימה להגביל עצמה לטעון לעונש של עד 3 חודשי מאסר בפועל במצטבר לעונש המאסר שהנאשם מרצה כיום וב"כ הנאשם תוכל לטעון לעונש באופן חופשי.

בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם ועל הנסיבות החמורות בהן בוצעו המעשים. היא הצביעה על עברו הפלילי הרחב של הנאשם ועל כך, שאף שבסופו של יום הנאשם הודה במיוחס לו אך הדבר נעשה לאחר ישיבות רבות ורק לאחר שהנאשם נעצר ונשפט למאסר בתיק אחר. לדבריה, על אף ההודאה

של הנאשם, הוא אינו מכיר בחומרת מעשיו. ב"כ המאשימה ציינה כי בשל חלוף הזמן, על אף שהוא בעטיו של הנאשם, ובשים לב למכלול הנסיבות הגיעה המאשימה להסדר טיעון לפיו היא תגביל עצמה לשלושה חודשי מאסר. על כן נתבקש להשית על הנאשם שלושה חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס והיא תמכה את עמדתה בפסיקה.

מנגד ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בנאשם קשה יום, חולני הנוטל תרופות שנאזק על ידי השוטרים ללא הצדקה ובסופו של האירוע הוא זה שמצא את עצמו בבית החולים. חרף זאת, הנאשם הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו שיוחסו לו בכתב האישום. לדבריה, במקרים דומים בית המשפט הסתפק במאסר על תנאי וגם היא תמכה עמדתה בפסיקה, אם כי יצוין כי פסקי הדין שהוגשו עוסקים באנשים צעירים נעדרי עבר פלילי.

אין מחלוקת כי המעשים בהם הורשע הנאשם הם מעשים מכוערים וחמורים. הערכים החברתיים שנפגעו בעבירת התקיפה שבוצעה הנאשם הם הגנה על שלמות גופו של אדם, פגיעה ביכולתם של גורמי איכות החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי, הגנה על שלטון החוק וכו'. עבירת האיומים נועדה להגן על שלום האדם וגופו, על בטחונו ושלווה, כשהשימוש באיומים כלפי אדם פוגע גם בגופו ובכבודו של האדם. תקיפת שוטר ואיום עליו במסגרת התנגדות למעצר או לחיפוש מהווה נסיבה לחומרה, שכן הרכיב הדומיננטי במקרה זה הוא קריאת תיגר על הרשות, הממלאה את תפקיד החוק ועל סמכותו מעמד של שוטרים העוסקים במלאכה.

בשים לב לאינטרס המוגן, לנסיבות ביצוע העבירה ולשאר העניינים הנצרכים לעניין, ובשים לב לפסיקה הנוהגת, אניסבור כי מתחם העונש ההולם את מעשה הנאשם בנסיבותיו הוא עונש מאסר של מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר.

הנאשם, יליד 1955, כיום כבן 63, באמתחתו עבר פלילי מכביד בעבירות אלימות, רכוש וסמים בגין ישב חודשים לא מעטים בכלא.

לזכותו יש לזקוף את הודאתו במיוחס לו, גם אם הדבר נעשה בחלוף זמן מהגשת כתב האישום. נתתי דעתי גם למצבו הבריאותי והכלכלי הנתון אף שלא גובה במסמכים. ניתן היה להבחין כי יש ממש בנטען. לצד זאת לא ניתן להתעלם מהעבר הפלילי של הנאשם ומכך שהעונשים שהושתו עליו אינם מרתיעים אותו.

בשים לב למכלול השיקולים לקולא ולחומרא, ובשים לב להסדר הטיעון שבין הצדדים, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שני (2) חודשי מאסר אשר ירוצו במצטבר לעונש המאסר שהנאשם מרצה כיום ובניכוי ימי מעצרו מיום 4.12.13 עד ליום 6.12.13.
2. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור עבירת אלימות כלשהי בתקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר.

3. נוכח מצבו הכלכלי הנטען של הנאשם אני משית עליו קנס בסך של 500 ₪ או 3 ימי מאסר תחתם.
הקנס ישולם עד ליום 1.09.18.

ערעור בזכות לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח טבת תשע"ח, 15 ינואר 2018, במעמד המתייצבים.